

Γυναίκα & Άθληση

2021, Τεύχος XIII, 59-82

ΤΕΧΝΙΚΟ-ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΣΤΙΣ ΤΕΛΙΚΕΣ
ΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ,
ΑΠΟ ΤΟ 1991 ΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟ 2019

Μαργώνη, Γ., Ρετζέπη, Αθ., Γαβρηλίδου, Αλ., Σεμαλτιανού Ελ., Κοσμίδου, Ε.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

Διεύθυνση συγγραφέα επικοινωνίας: Μαργώνη Γεωργία,

Τ.Ε.Φ.Α.Α. Θεσσαλονίκης, Α.Π.Θ.

57001, Θέρμη, Greece,

+302310992233

E-mail επικοινωνίας: margousi201@gmail.com

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν η καταγραφή των τεχνικό-τακτικών στοιχείων όλων των ομάδων που συμμετείχαν στις τελικές φάσεις των Παγκοσμίων Πρωταθλημάτων Ποδοσφαίρου Γυναικών, από το 1^ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα στην Κίνα το 1991 έως και το 8^ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα στη Γαλλία το 2019. Για την καταγραφή στοιχείων χρησιμοποιήθηκαν οι τεχνικές αναφορές της FIFA και άλλες σχετικές με το άθλημα του ποδοσφαίρου των γυναικών επιστημονικές μελέτες. Η τεχνικό-τακτική ανάλυση διαδραματίζει καθοριστικό παράγοντα στην ανάπτυξη του σύγχρονου ποδοσφαίρου. Με την πάροδο του χρόνου, υπήρξε βελτίωση των τεχνικών και τακτικών συμπεριφορών τόσο σε ατομικό όσο και σε ομαδικό επίπεδο και παράλληλα βελτίωση της φυσικής κατάστασης των αθλητριών του ποδοσφαίρου. Ακόμη, παρατηρήθηκε να μειώνεται το χάσμα ανάμεσα στις ομάδες που έφθαναν στον τελικό και στις ομάδες που δεν κατάφερναν να φθάσουν μέχρι εκεί. Η συνεχής αύξηση των συμμετεχουσών ομάδων στις διοργανώσεις του Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου των Γυναικών, η κάλυψη από τα Μ.Μ.Ε., η συνεχώς αυξανόμενη προσέλευση των θεατών στα γήπεδα και η βελτίωση των υποδομών και των μέσων ανάλυσης

και γενικότερα η επιστημονική προσέγγιση αποτελούν ισχυρότατες ενδείξεις της ανάπτυξης και της προοπτικής του αθλήματος.

Λέξεις κλειδιά: Παγκόσμιο πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου Γυναικών, ποδόσφαιρο, FIFA, τεχνικό-τακτική ανάλυση, ανάπτυξη Ποδοσφαίρου Γυναικών

TECHNICAL AND TACTICAL ANALYSIS OF THE TEAMS PARTICIPATED IN THE FINAL PHASES OF THE WOMEN'S WORLD FOOTBALL CHAMPIONSHIPS FROM 1991 TO 2019

Margoni, G., Retzepe, A., GavriilidouA, , Kosmidou, E., Semaltianou, E,

Aristotle University of Thessaloniki, DPESS.

Address of correspondence author: Margoni G,

DPESS, Thessaloniki, APTH

57001, Thessaloniki, Greece,

+302310992233

E-mail: margousi201@gmail.com

ABSTRACT

The purpose of this investigation was to record the technical-tactical data of all the teams that participated in the final phases of the Women's World Football Championships, from the 1st World Championship in China in 1991 to the 8th World Championship in France in 2019. FIFA technical reports and other scientific studies, relevant to the sport of women's football, were used to record data. The technical-tactical analysis is a defining factor for the development of modern football. In the course of time, there has been an improvement in technical and tactical behaviours individually and in groups and at the same time an improvement in the fitness of football athletes. In addition, there was a decrease in the gap between the teams performance that reached the final and those that were unable to get there. The continuous increase of teams' performance participating in the Women's Football World Cup Championships, the media coverage, the attendance of spectators at the stadiums and their continuous increase, the improvement of infrastructure and means of analysis, and in general the scientific approach are strong indications of the development and prospects of the sport.

Key words: Women's Football World Cup Championships, football, FIFA, technical-tactical analysis, development of Women's Football

Ιστορική Αναδρομή

Το ποδόσφαιρο γυναικών αποτελεί ένα από τα ταχέως αναπτυσσόμενα αθλήματα τόσο στο εξωτερικό όσο και στην Ελλάδα. Οι πρώτες γυναικείες αναμετρήσεις έγιναν σε γειτονίες της Μεγάλης Βρετανίας. Το 1895 η Nettie Honeyball, (ποιητικό ψευδώνυμο) γραμματέας της Ομοσπονδίας Γυναικών Μ. Βρετανίας διοργάνωσε τον 1^ο αγώνα ποδοσφαίρου γυναικών μεταξύ του Βρετανικού Βορρά και Νότου στο Crouch End του Λονδίνου (Williams, 2003) ενώ την ίδια περίοδο ιδρύεται η πρώτη γυναικεία ομάδα ποδοσφαίρου με το όνομα British Ladies Football Club (Williams et al., 2015). Ο πρώτος καταγεγραμμένος αγώνας ποδοσφαίρου στην ιστορία φαίνεται να έχει γίνει στο Ινβερνές της Σκωτίας το 1885, (Williams, 2003). Το 1921 υπήρχαν στην Αγγλία 150 γυναικείες ομάδες ποδοσφαίρου. Πολλές συνθήκες ευνόησαν την ανάπτυξη του αθλήματος αλλά συγχρόνως στον αντίποδα δημιουργήθηκε μια καμπάνια με στόχο την απαξίωση του αθλήματος. Στις 5 Δεκεμβρίου 1921 η Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία της Αγγλίας προχώρησε σε απαγόρευση προς όλες τις ομάδες που υπάγονταν σε αυτή και συμμετείχαν στα πρωταθλήματα της, να έχουν γυναικείες ομάδες, απαγόρευση που διήρκησε μέχρι τις 29 Νοεμβρίου του 1971 (Williams, 2003). Το 1969 ιδρύεται η Ομοσπονδία του Ποδοσφαίρου Γυναικών της Αγγλίας και αριθμεί 44 γυναικείες ομάδες-μέλη (Williams, 2003). Ωστόσο και στις ΗΠΑ χρειάστηκαν χρόνια για να καθιερωθεί το άθλημα, το οποίο έκανε αισθητή την παρουσία του στα κολλέγια (το 1951 διοργανώνεται το πρώτο πρωτάθλημα). Ο νόμος IX, για την ισότητα των φύλων στην εκπαίδευση συνέβαλε θετικά. Το 1985 η εθνική ομάδα των ΗΠΑ έπαιξε εναντίον της Ιταλίας το πρώτο επίσημο παιχνίδι. Το 1988 είναι το έτος που μας προετοιμάζει για το τι έπεται να ακολουθήσει. Η Κίνα δέχεται να φιλοξενήσει το Πρώτο Παγκόσμιο Διεθνές Τουρνουά και γίνεται μια δυνατή αρχή. Οι Κινέζοι ανυπομονούσαν να εκφράσουν το πάθος τους, την οργάνωση τους και τις δυνατότητες τους. Τα ματς, τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο θα μεταδίδονταν μόνο στην Κίνα και θα διαρκούσαν 80 λεπτά. Επιπλέον, δόθηκαν εισιτήρια σε εργαζόμενους με σκοπό να προσελκύσουν κόσμο στα γήπεδα. Στον τελικό του 1991, ανάμεσα στην Νορβηγία

και στις Η.Π.Α υπήρχαν 65.000 θεατές και η ομάδα των Η.Π.Α αναδείχθηκε πρώτη παγκόσμια πρωταθλήτρια. Το 1999, το ποδόσφαιρο των γυναικών είναι διαδεδομένο και συνεχίζει να μας εκπλήσσει. Οι θεατές αυξάνονται, τα γήπεδα γεμίζουν, οι παίκτριες παρακινούν νέες αθλήτριες, οι ομάδες κάνουν το ντεμπούτο τους (Γκάνα, Νιγηρία) ενώ τα Μ.Μ.Ε έχουν διαφορετική στάση (Clarke,2019). Η επιστήμη συμβάλλει στην ανάπτυξη του ποδοσφαίρου και μας παρέχει τα απαραίτητα μέσα - εφόδια για αυτόν τον λόγο. Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν η καταγραφή των τεχνικό-τακτικών στοιχείων όλων των ομάδων που συμμετείχαν στις τελικές φάσεις όλων των Παγκοσμίων Πρωταθλημάτων Ποδοσφαίρου Γυναικών, από το 1^ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα το 1991 στην Κίνα, μέχρι και το 8^ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα το 2019 στη Γαλλία. Χρησιμοποιήθηκαν κυρίως οι τεχνικές αναφορές της FIFA. Οι τεχνικές αυτές συνδυάστηκαν με επιστημονικές μελέτες, για την κατανόηση.

Γενικά τεχνικά και τακτικά στοιχεία

Σημαντικό ρόλο στην αύξηση της συμμετοχής των γυναικών στο άθλημα του ποδοσφαίρου διαδραματίζουν οι κοινωνικό-οικονομικοί παράγοντες αλλά και οι πολιτικές συνθήκες. Είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε ότι οι ομάδες με τις περισσότερες συμμετοχές και με τις μεγαλύτερες επιδόσεις ήταν ομάδες της Ευρώπης, της Βόρειας Αμερικής και Ασίας. Η τεχνικό-τακτική ανάλυση βοηθάει να κατανοήσουμε εις βάθος το άθλημα, να εντοπίσουμε τις αδυναμίες και να βελτιώσουμε την προπονητική διαδικασία με σκοπό τη βέλτιστη παρουσία της ομάδας στον αγωνιστικό χώρο. Σε παλιότερα χρόνια, οι ομάδες παρουσίαζαν μεγάλη ικανότητα οργάνωσης στην κατανόηση και εφαρμογή τακτικών συμπεριφορών. Στην τεχνικό-τακτική ανάπτυξη, αυτό που άλλαζε δραματικά από το 1991-2015, είχε να κάνει με την ομάδα και δεν βασιζόταν μόνο στις ατομικές ενέργειες και στα ατομικά χαρακτηριστικά των αθλητριών. Τα τεχνικά στοιχεία που είναι σημαντικά για την ανάλυση Παγκοσμίου Πρωταθλήματος Γυναικών όπως και όλων των αγώνων ποδοσφαίρου γενικότερα ταξινομούνται Α) σε στοιχεία στη φάση της επίθεσης όπως ποσοστό %κατοχής μπάλας,

συνολικός αριθμός μεταβιβάσεων, ποσοστό % επιτυχημένων μεταβιβάσεων, συνολικός αριθμός σουτ, σουτ για γκολ, ντρίμπλες, ποσοστό % από επιτυχημένες ντρίμπλες, εναέριες μονομαχίες, ποσοστό %κερδισμένων εναέριων μονομαχιών, χαμένες μπαλιές, Β) σε στοιχεία στη φάση της άμυνας όπως τάκλινγκ, ποσοστό% επιτυχημένων τάκλινγκ, φάουλ, κίτρινες κάρτες, Γ) στοιχείων στη φάση της μετάβασης (τρανζίσιον) όπως επανάκτηση της μπάλας, επανάκτηση της μπάλας στο μισό του αντιπάλου, αντεπιθέσεις, αντεπιθέσεις με σουτ και Δ) στατικές φάσεις όπως κόρνερ, ελεύθερα, επιθέσεις από στατικές φάσεις και επιθέσεις από στατικές φάσεις με σουτ. Οι ορισμοί αυτών των στοιχείων έχουν περιγραφεί από διάφορους ερευνητές (Fernandez-Navarro et al., 2016; Lago-Penas et al., 2011; Liu et al., 2015; Tenga et al., 2010). Η ανάλυση της αποτελεσματικότητας των ομάδων που συμμετείχαν σε τελικές φάσεις των Παγκοσμίων Πρωταθλημάτων Γυναικών δείχνουν ότι οι νικήτριες ομάδες παρουσιάζουν στατιστικά σημαντικά υψηλότερο αριθμό επιτυχημένων τεχνικών προσπαθειών όπως αριθμός μεταβιβάσεων, ποσοστό %επιτυχημένων μεταβιβάσεων, κατοχή μπάλας, σουτ, σουτ για γκολ, στατικές φάσεις υπέρ κτλ, σε σχέση με τις ηττημένες ομάδες. Αντίθετα οι ηττημένες ομάδες παρουσίασαν υψηλότερο αριθμό από τάκλινγκ, χάσιμο της μπάλας, και αριθμό από κίτρινες κάρτες (Kubayietal., 2020).

Συμμετοχές και αποτελέσματα ομάδων

Σύμφωνα με τους Barreira and Silva (2015) ο αριθμός των ομάδων που συμμετείχαν στα παγκόσμια πρωταθλήματα συνεχώς αυξάνονταν: από μόλις 12 ομάδες το 1991 έφτασαν τις 24 το 2015 (Πίνακας 1).

1991 ΕΩΣ 2019

Οι συμμετοχές των ομάδων από το 1991 έως το 2015 σύμφωνα με τις τεχνικές αναφορές της FIFA διαφοροποιούνται στο πέρασμα των χρόνων. Το 2015 κάνουν την είσοδο τους στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Γυναικών πολλές νέες ομάδες. Οι ομάδες με τις περισσότερες

συμμετοχές όπως βλέπουμε και στον πίνακα ήταν η Σουηδία, η Νορβηγία, η Νιγηρία, η Βραζιλία, η Κίνα, η Γερμανία, η Ιαπωνία και οι Η.Π.Α. Συνολικά οι συμμετοχές των ομάδων από το 1991 έως και το 2019 παρουσιάζονται στον Πίνακα 1.

Πίνακας 1. Συμμετοχές ομάδων στα Παγκόσμια Πρωταθλήματα Γυναικών από 1991 έως και το 2019.

Χώρα (κατάταξη)	1991	1995	1999	2003	2007	2011	2015	2019
Αγγλία (5)		x			x	x	x	x
Ακτή							x	
Ελεφαντοστού (1)								
Αργεντινή (1)								x
Αυστραλία (7)		x	x	x	x	x	x	x
Βραζιλία (8)	x	x	x	x	x	x	x	x
Γαλλία (4)				x		x	x	x
Γερμανία (8)	x	x	x	x	x	x	x	x
Εκουαδόρ (1)							x	
Ελβετία (1)							x	
Η.Π.Α. (8)	x	x	x	x	x	x	x	x
Ιαπωνία (8)	x	x	x	x	x	x	x	x
Ισπανία (2)							x	x
Ιταλία(1)								x
Καμερούν (2)							x	x
Καναδάς (7)		x	x	x	x	x	x	x
Κίνα (7)	x	x	x	x	x		x	x

Κολομβία (2)						x	x	
Κόστα Ρίκα (1)								x
Μεξικό (3)			x			x	x	
Νέα Ζηλανδία (5)	x				x	x	x	x
Νιγηρία (8)	x	x	x	x	x	x	x	x
Νορβηγία (8)	x	x	x	x	x	x	x	x
Νότια Αφρική (1)								x
Νότια Κορέα (3)				x			x	x
Ολλανδία (2)							x	x
Σκωτία(1)								x
Σουηδία (8)	x	x	x	x	x	x	x	x
Ταϊλάνδη (2)							x	x
Τζαμάικα(1)								x
Χιλή (1)								x

Τα συνολικά γκολ στις διοργανώσεις από το 1991 έως και το 2019 επίσης διαφοροποιούνται στη πέρασμα των χρόνων. Παρατηρούνται κάποιες σημαντικές αυξομειώσεις το 2003 και το 2011. Πιθανόν να οφείλονται όχι τόσο στην αναποτελεσματικότητα των επιθετικών τόσο στη βελτιωμένη αμυντική συμπεριφορά όσο και στις αυξημένες ικανότητες των Τ/Φ με την πάροδο του χρόνου (Πίνακες 2,3).

Πίνακας 2. Συνολικά γκολ ομάδων στα Παγκόσμια Πρωταθλήματα Γυναικών από 1991 έως και το 2015

		ΣΥΝΟΛΟ ΓΚΟΛ	ΣΥΝΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ	Μ.Ο.	ΝΙΚΗΤΡΙΕΣ ΟΜΑΔΕΣ
1991	Κίνα	99	26	3.81	Η.Π.Α.
1995	Σουηδία	99	26	3.81	Νορβηγία

1999	Η.Π.Α.	123	32	3.84	Η.Π.Α.
2003	Η.Π.Α.	107	32	3.34	Γερμανία
2007	Κίνα	111	32	3.47	Γερμανία
2011	Γερμανία	86	32	2.69	Ιαπωνία
2015	Καναδάς	146	32	2.81	Αμερική

(FIFA,2015)

Πίνακας 3. Συνολικά γκολ ομάδων στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Γυναικών του 2019

ΧΩΡΑ	ΓΚΟΛ ΠΕΤΥΧΑΝ	ΠΟΥ ΓΚΟΛ ΠΟΥ ΔΕΧΤΗΚΑΝ
Η.Π.Α.	26	3
Αγγλία	13	5
Ολλανδία	11	5
Γαλλία	10	4
Γερμανία	10	2
Σουηδία	10	8
Αυστραλία	9	6
Ιταλία	9	4
Βραζιλία	7	5
Νορβηγία	7	7
Σκωτία	5	7
Καναδάς	4	3
Χιλή	4	3
Ισπανία	4	4
Αργεντινή	3	4
Καμερούν	3	8
Ιαπωνία	3	5

Νιγηρία	2	7
Κίνα	1	3
Τζαμάικα	1	12
Νότια Κορέα	1	8
Νέα Ζηλανδία	1	5
Νότια Αφρική	1	8
Ταϊλάνδη	1	20

(FIFA,2019)

Όσον αφορά τις μεταβιβάσεις δεν παρουσιάστηκαν μεγάλες διαφορές στον αριθμό (2011, 2015, 2019) αλλά υπήρξε ένα ποσοστό βελτίωσης στις επιτυχημένες μεταβιβάσεις (FIFA, 2019). Στον Πίνακα 4 παρατηρούνται οι μεταβιβάσεις των ομάδων στο παγκόσμιο πρωτάθλημα του 2019.

Πίνακας 4. Συνολικά πάσες ομάδων στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Γυναικών του 2019

ΧΩΡΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΑΣΩΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΩΝ ΠΑΣΩΝ (%)
ΚΑΝΑΔΑΣ	581	79
ΙΑΠΩΝΙΑ	580	83
ΑΓΓΛΙΑ	572	80
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	562	82
ΙΣΠΑΝΙΑ	545	77
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	539	78
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	513	75
Η.Π.Α.	505	77
ΓΑΛΛΙΑ	492	78
ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΤΑΪΠΕΙ	466	67

ΝΟΡΒΗΓΙΑ	454	76
ΣΟΥΗΔΙΑ	443	74
ΣΚΩΤΙΑ	440	78
ΒΡΑΖΙΛΙΑ	432	77
ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ	382	65
ΧΙΛΗ	381	71
ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ	367	65
ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ	334	61
ΚΑΜΕΡΟΥΝ	321	60
ΤΖΑΜΑΙΚΑ	315	66
ΤΑΙΛΑΝΔΗ	306	62
ΝΙΓΗΡΙΑ	287	62

Το ποσοστό της κατοχής μπάλας αποτελούσε βασικό στοιχείο των παιχνιδιών. Καταγράφηκε ότι οι ηττημένες ομάδες είχαν μεγαλύτερο αριθμό χαμένων μπαλών από τις νικημένες ομάδες. Η απώλεια στην κατοχή δίνει την ικανότητα στον αντίπαλο την ευκαιρία να σκοράρει (Bradley et al., 2014). Ο παραπάνω αναφέρεται στην κατοχή των ομάδων, το 2019 (FIFA France 2019, Technical Report).

Πίνακας 5. Κατοχή μπάλας των ομάδων, στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα του 2019

Χώρα	Ποσοστό (%)	Χώρα	Ποσοστό (%)
ΚΑΝΑΔΑΣ	61%	ΣΟΥΗΔΙΑ	48%
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	59%	ΣΚΩΤΙΑ	48%
ΙΣΠΑΝΙΑ	58%	ΚΙΝΑ	46%
ΓΑΛΛΙΑ	57%	ΙΤΑΛΙΑ	45%
ΑΓΓΛΙΑ	57%	ΧΙΛΗ	44%

ΓΕΡΜΑΝΙΑ	56%	ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ	42%
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	56%	ΤΖΑΜΑΙΚΑ	41%
Η.Π.Α.	55%	ΚΑΜΕΡΟΥΝ	40%
ΒΡΑΖΙΛΙΑ	52%	ΝΙΓΗΡΙΑ	40%
ΙΑΠΩΝΙΑ	52%	ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ	40%
ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ	50%	ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ	40%
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	49%	ΤΑΙΛΑΝΔΗ	34%

1ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου Γυναικών (1991)

Το 1ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών φιλοξένησε η Κίνα και συμμετείχαν οι εξής 12 ομάδες: Βραζιλία, Γερμανία, Δανία, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, Ιαπωνία, Ιταλία, Κινεζική Ταϊπέι, Κίνα(Κινεζική Δημοκρατία), Νέα Ζηλανδία, Νιγηρία, Νορβηγία και Σουηδία. Η συνολική διάρκεια των αγώνων ήταν 80' με τους ίδιους όμως κανονισμούς. Οι ομάδες που έφτασαν στον τελικό ήταν η Αμερική και η Νορβηγία με προπονητές τον Anson Dorrance και τον Even Pellerud αντίστοιχα. Το παιχνίδι κέρδισε μπροστά σε 60.000 θεατές η Αμερική με σκορ 2-1 (σκορ ημιχρόνου 1-1). Το αρχικό σύστημα και των δυο ομάδων ήταν το 1-4-3-3 με λίμπερο (FIFA,1991). Το πλεονέκτημα της ομάδας της Αμερικής ήταν η δυνατή της επίθεση με τις τρεις παίκτριες της Henrichs, Jennings και την Akers- Stahl. Η αλήθεια είναι πως είχαν την στήριξη και από την κεντρική και αμυντική ζώνη. Από την άλλη πλευρά και η Νορβηγία χαρακτηριζόταν για την καλή της επίθεση με τρεις παίκτριες και αυτή, τις Medalen, Riise και Hegstad.

2ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών (1995)

Το 2ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών φιλοξένησε η Σουηδία και οι ομάδες που συμμετείχαν στην διοργάνωση ήταν οι εξής 12: Αγγλία, Αμερική, Αυστραλία, Βραζιλία,

Γερμανία, Δανία, Ιαπωνία, Καναδάς, Κίνα, Νιγηρία, Νορβηγία και Σουηδία. Οι ομάδες που έφτασαν στον τελικό ήταν η Γερμανία και η Νορβηγία με τελικό σκορ 0-2 με προπονητές τον Gero Bisanz και τον Even Pellerud αντίστοιχα. Για ακόμη μια φορά, η Νορβηγία βρέθηκε στον τελικό. Ο αγώνας έγινε κάτω από δυσμενείς καιρικές συνθήκες αυτό όμως δεν περιορίσε καμία από τις δύο ομάδες να δώσουν τον καλύτερο τους εαυτό και ένα καλό θέαμα στους θεατές. Οι δυο ομάδες χρησιμοποιούσαν διαφορετικές τακτικές για την επίτευξη της νίκης. Η Γερμανία ξεκινούσε το χτίσιμο του παιχνιδιού από την άμυνα όπως συνήθως και προτιμούσε ένα παιχνίδι πασών με κοντινές μεταβιβάσεις. Στην άμυνα, χρησιμοποιούσαν έναν παίκτη ως λίμπερο. Δεν δημιούργησαν παρόλα αυτά ιδιαίτερο πρόβλημα στο άλλο μισό του γηπέδου. Αντίθετα, η Νορβηγία έκανε παιχνίδι άμεσης πίεσης στη μπάλα με σκοπό να διεκδικήσει την μπάλα όσο πιο γρήγορα μπορούσε και χρησιμοποιούσε τις μακρινές μεταβιβάσεις για να περάσει στην επίθεση. Στην άμυνα αυτή την φορά δεν υπήρχε λίμπερο και βλέπουμε το τεχνητό οφσάιντ. Η πίεση της Νορβηγίας και η επιθετική της συμπεριφορά προκάλεσε αρκετά προβλήματα στη ομάδα της Γερμανίας. Στο δεύτερο ημίχρονο (η ομάδα της Γερμανίας) αποφάσισε να παίξει με τρεις παίκτες στην επίθεση και προσπαθούσε να περάσει την άμυνα της Νορβηγίας όσο πιο συχνά μπορούσε. Πράγματι, υπήρξαν κάποιες αλλαγές στην ροή του παιχνιδιού αλλά για την Τ/Φ της Νορβηγίας ήταν μια ευκαιρία να δείξει τις εξαιρετικές ικανότητες της. Η Νορβηγία άξιζε την νίκη καθώς χαρακτηρίστηκε ως καλύτερη ομάδα (FIFA, 1995).

3^ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών (1999)

Το 3^ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου γυναικών φιλοξένησε η Αμερική και οι ομάδες που συμμετείχαν στην διοργάνωση ήταν οι εξής 16: Αμερική, Αυστραλία, Βόρεια Κορέα, Βραζιλία, Γερμανία, Γκάνα, Δανία, Ιαπωνία, Ιταλία, Καναδάς, Κίνα, Μεξικό, Νιγηρία, Νορβηγία, Ρωσία και Σουηδία. Οι ομάδες που έφτασαν στον τελικό ήταν η Αμερική και η Κίνα. Οι ειδικοί είχαν προβλέψει τον τελικό του 3ου Παγκοσμίου Κυπέλλου από την αρχή της διοργάνωσης, με

πρωταγωνίστριες τις παραπάνω ομάδες. Ο τελικός έγινε μπροστά σε 90.000 περίπου θεατές ενώ στο γήπεδο παρευρέθηκε και ο Πρόεδρος των Η.Π.Α. Bill Clinton. Ολόκληρη η χώρα περίμενε την νίκη, η οποία νίκη όμως ήταν αρκετά δύσκολη όπως αποδείχθηκε και στην συνέχεια. Οι παίκτριες της αντίπαλης ομάδας (Κίνα), ξεχώριζαν για το ιδιαίτερο στυλ παιχνιδιού τους, την εμπειρία τους και την καλή τους τεχνική. Οι προσδοκίες που είχαν δημιουργηθεί ήταν ιδιαίτερα υψηλές. Οι δυο ομάδες ήταν συγκεντρωμένες, οι παίκτριες της ομάδας των Η.Π.Α. προσπάθησαν να αποτρέψουν την αντίπαλη ομάδα να παίξει το αξιοθαύμαστο παιχνίδι της αλλά θα μπορούσαμε να πούμε πως και για τις δυο ομάδες ίσχυε αυτό καθώς δόθηκε περισσότερο έμφαση στο αμυντικό κομμάτι και όχι τόσο στο επιθετικό. Δυστυχώς, για το πλήθος που παρακολουθούσε, δεν υπήρξε το χρυσό γκολ και έτσι ο αγώνας οδηγήθηκε στα πέναλτι με την Briana Scurry να αποκρούει το 3ο πέναλτι και η ομάδα των Η.Π.Α. να βρίσκεται στην κορυφή (FIFA, 1999) (5-4 μετά από χτυπήματα πέναλτι) Η.Π.Α. Το αγωνιστικό σύστημα της ομάδας των Η.Π.Α. ήταν το 1-4-3-3 ενώ της Κίνας ήταν το 1-4-4-2. Το δυνατό σημείο της Αμερικής, θα μπορούσε να πει κανείς ότι ήταν η επίθεση. Η αλήθεια είναι πως οι παίκτριες ήταν υψηλού επιπέδου, με εξαιρετικές ικανότητες και ποδοσφαιρική αντίληψη. Το πρόβλημα της ομάδας συνήθως ήταν αμυντικό καθώς υπήρχε δυσκολία στην οργάνωση και στην αμυντική συνοχή. Πράγματι, η ομάδα αυτή ξεχώριζε και είχε θέσει ως στόχο να κατακτήσει το 3^ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών και έδειξε μια διαφορετική εικόνα από αυτή του 1995 με όλες τις παίκτριες να είναι προετοιμασμένες κατάλληλα (FIFA, 1999). Η Κίνα ήταν από τις αγαπημένες ομάδες στο 3^ο Παγκόσμιο Κύπελλο δίπλα στην ομάδα των Η.Π.Α.. Οι παίκτριες ξεχώριζαν για τις ικανότητες τους όσον αφορά την τεχνική και την ατομική τακτική ενώ ταυτόχρονα η ομάδα είχε στην διάθεση της εξαιρετική Τ/Φ. Σαν σύνολο μπορούμε να αναφερθούμε στην κατοχή, στην ποικιλία και την δημιουργικότητα της ομάδας (FIFA, 1999)

4^ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών (2003)

Το 4^ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών φιλοξένησε η Αμερική και οι ομάδες που συμμετείχαν στην διοργάνωση ήταν οι εξής 16: Αμερική, Αργεντινή, Αυστραλία, Βόρεια Κορέα, Βραζιλία, Γαλλία, Γερμανία, Γκάνα, Νότια Κορέα, Ιαπωνία, Καναδάς, Κίνα, Νιγηρία, Νορβηγία, Ρωσία και Σουηδία. Ο τελικός του παγκοσμίου κυπέλλου γυναικών 2003, έγινε ανάμεσα σε δυο ευρωπαϊκές ομάδες, γεγονός που δεν εξέπληξε κανέναν, καθώς και οι δυο ομάδες χαρακτηριζόταν για το αγωνιστικό τους επίπεδο. Η Σουηδία είχε να αντιμετωπίσει την Γερμανία, το κοινό τους σημείο ήταν το υψηλό επίπεδο και η διαφορά τους το στυλ παιχνιδιού. Οι δύο ομάδες προτίμησαν να αγωνιστούν με το 1-4-4-2, η ομάδα της Marika Domanski Lyfors, αγωνιζόταν με δύο strikers κατά μήκος της πλευράς ενώ η Γερμανία με προπονήτρια την Tina Theune-Meyer προτίμησε έναν επιθετικό με βάθος. Το τελικό σκορ ήταν το 1-2. Η Σουηδία στο 1ο ημίχρονο του αγώνα επικρατούσε και ήταν ιδιαίτερα αποτελεσματική και απλή ταυτόχρονα όσον αφορά το παιχνίδι της με, αποτέλεσμα το 0-1 στο 42'. Παρόλο που η ομάδα της Γερμανίας είχε μια καλή εικόνα, ήταν ιδιαίτερα ευέλικτη και είχε αρκετές ευκαιρίες παράυτα δεν κατάφερε να σκοράρει. Στο δεύτερο ημίχρονο, η ομάδα της Γερμανίας κατάφερε να εξισώσει τις διαφορές που υπήρχαν και άσκηση μεγαλύτερη πίεση, γεγονός που τους έφερε στο 1-1 στο σκορ. Η Wiegmann, ήταν η παίκτρια που έκανε την διαφορά και διατηρούσε θα μπορούσαμε να πούμε τον ρυθμό του παιχνιδιού λόγω της ταχύτητας και της αντιληπτικής της ικανότητας και για αυτόν τον λόγο το κεντρικό τρίτο ήταν το δυνατό τους σημείο με τις Wiegmann και Lingor να εκτελούν αμυντικά και επιθετικά καθήκοντα συμβάλλοντας σε μια επιτυχημένη μετάβαση. Οι δυο ομάδες ήταν εξαιρετικές καθ' όλη την διάρκεια του παιχνιδιού και είχαν αρκετές ευκαιρίες για να σκοράρουν. Το χρυσό γκολ ήρθε για την ομάδα της Γερμανίας, στο 8^ο λεπτό της παράτασης. Ο τελικός αυτός προσέφερε ένα απίστευτο θέαμα στους ανθρώπους που παρακολουθούσαν τον αγώνα ενώ ταυτόχρονα έθεσε νέες βάσεις για την εξέλιξη του ποδοσφαίρου των γυναικών (FIFA, 2003).

5^ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών (2007)

Το 5^ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών φιλοξένησε η Κίνα και συμμετείχαν οι εξής 16 ομάδες: Αγγλία, Αμερική, Αργεντινή, Αυστραλία, Βόρεια Κορέα, Βραζιλία, Γερμανία, Γκάνα, Δανία, Ιαπωνία, Καναδάς, Κίνα, , Νέα Ζηλανδία, Νιγηρία, Νορβηγία και Σουηδία. Οι ομάδες που έφθασαν στον τελικό ήταν η Γερμανία και η Βραζιλία με προπονήτρια την SilviaNeid και προπονητή τον JorgeBarcellos αντίστοιχα. Ο βασικός σχηματισμός της ομάδας ήταν το 1-4-2-3-1 και μερικές φορές υιοθετούσε το 1-4-4- 2 ενώ ο σχηματισμός της Βραζιλίας ήταν το 1-3-4-1-2 . Η Βραζιλία ήταν η μόνη ομάδα στην διοργάνωση που έπαιζε με τρεις παίκτριες στην αμυντική ζώνη. Η ομάδα της Γερμανίας υπό την καθοδήγηση της SilviaNeid μπορούσε να επαναλάβει για άλλη μια φορά την νίκη τους στο Παγκόσμιο Κύπελλο. Οι αθλήτριες της, ξεχώριζαν για τα σωματικά χαρακτηριστικά αλλά και τις φυσικές ικανότητες τους. Ήταν η καλύτερη ομάδα όσον αφορά τα τακτικά στοιχεία με το συνδυαστικό παιχνίδι να έχει κυρίαρχο ρόλο. Επιπλέον, αποδείχθηκε η καλύτερη ομάδα όσον αφορά την αμυντική συμπεριφορά αλλά και στο εναέριο 45 παιχνίδι. Τέλος, ήταν μια ομάδα που μπορούσε να βασιστεί στις αναπληρωματικές παίκτριες καθώς είχαν τις δυνατότητες να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις των αγώνων (FIFA, 2007).

6^ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών (2011)

Το 6^ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου γυναικών φιλοξένησε η Γερμανία (2011) και οι ομάδες που συμμετείχαν στην διοργάνωση ήταν οι εξής 16: Αγγλία, Αμερική, Αυστραλία, Βόρεια Κορέα, Βραζιλία, Γαλλία, Γερμανία, Ιαπωνία, Ισημερινή Γουινέα, Καναδάς, Κολομβία, Μεξικό, Νέα Ζηλανδία, Νιγηρία, Νορβηγία και Σουηδία. Οι ομάδες που έφθασαν στον τελικό ήταν η Ιαπωνία και η Αμερική με βασικό σχηματισμό το 1-4-4-2 και οι δυο ομάδες. Προπονητές των ομάδων ήταν ο Sasaki Norio και η Sundhage Pia αντίστοιχα. Οι τεχνικές ικανότητες των παικτριών ήταν σε εξαιρετική κατάσταση ενώ η ταχύτητα αποτελούσε χαρακτηριστικό πολλών από αυτών. Ένα από τα κυριότερα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της ομάδας της Ιαπωνίας αποτελούσε η αλλαγή κατεύθυνσης στο παιχνίδι και η ξαφνική αλλαγή

ρυθμού. Το συνδυαστικό παιχνίδι και η ικανότητα να προβλέπουν τις ενέργειες του αντιπάλου μεγιστοποίησε στην απόδοση της ομάδας και ως αποτέλεσμα ήταν η 1η θέση το 2011 (FIFA 2011) Από την άλλη πλευρά όσον αφορά την ομάδα της, οι ατομικές και οι ομαδικές επιθετικές ικανότητες διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο για την πορεία της. Οι παίκτριες του κεντρικού άξονα εκτός από τις επιτυχημένες αμυντικές ενέργειες προσπαθούσαν να δημιουργήσουν ευκαιρίες και να βοηθήσουν τις παίκτριες της επιθετικής ζώνης χρησιμοποιώντας το πλάτος του γηπέδου. Η αλλαγή ρυθμού ήταν μέρος του τρόπου παιχνιδιού της και η κυριαρχία στο ψηλό παιχνίδι. Όσον αφορά το αμυντικό κομμάτι δεν μπορούμε να παραλείψουμε τον ενεργητικό ρόλο της Hope Solo (FIFA 2011).

7ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών (2015)

Το 7ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών ολοκληρώθηκε με μεγάλη επιτυχία στον Καναδά (2015). Η αύξηση των ομάδων που συμμετείχαν από 16 σε 24 ήταν ιδιαίτερα σημαντική και αποτελούσε ένδειξη για την ανάπτυξη του ποδοσφαίρου των γυναικών. Εκατομμύρια θεατές παρευρισκόταν στο γήπεδο για να παρακολουθήσουν ένα ξεχωριστό θέαμα ενώ υπήρχε ταυτόχρονα τηλεοπτική κάλυψη. Οι αγώνες διεξήχθησαν σε έξι διαφορετικές πόλεις και χωρίστηκαν σε έξι γκρουπ. Από αυτά τα γκρουπ θα περνούσαν οι δυο πρώτες ομάδες και οι τέσσερις καλύτερες από την 3η θέση. Οι γυναίκες του ποδοσφαίρου πλέον αποτελούν ισχυρά πρότυπα και πηγή έμπνευσης για πολλά νέα κορίτσια (FIFA, 2015). Οι ομάδες που συμμετείχαν αναλυτικά ήταν οι εξής: Αγγλία, Ακτή Ελεφαντοστού, Αμερική, Αυστραλία, Βραζιλία, Γαλλία, Γερμανία, Νότια Κορέα, Εκουαδόρ, Ελβετία, Ιαπωνία, Ισπανία, Καναδάς, Κίνα, Καμερούν, Κολομβία, Κόστα Ρίκα, Μεξικό, Νέα Ζηλανδία, Νιγηρία, Νορβηγία, Ολλανδία, Σουηδία και Ταϊλάνδη. Οι ομάδες που έφτασαν στον τελικό ήταν η Αμερική και η Ιαπωνία με τελικό σκορ 5-2. Ο βασικός σχηματισμός της ομάδας με προπονήτρια της ομάδας την Jill Ellis ήταν το 1-4-4-2 το ίδιο και η ομάδα της Ιαπωνίας με προπονητή τον Sasaki Norio. Η ομάδα των Η.Π.Α. χαρακτηριζόταν για τις παίκτριες της ως

μονάδες καθώς είχαν υψηλού επιπέδου επιδεξιότητες. Το γεγονός αυτό, αποτελούσε βασικό στοιχείο για την ομάδα γενικότερα. Τα χαρακτηριστικά της ομάδας ήταν τα εξής: γρήγορη μετάβαση (τρανζίσιον) από την φάση της άμυνας στην επίθεση, επικοινωνία και συνοχή ενώ ταυτόχρονα υπήρχε ορθή αμυντική συμπεριφορά σε στατικές φάσεις. Σε καμία περίπτωση δεν έλειπε η τροφοδότηση από τις άλλες ζώνες στο επιθετικό τρίτο με εύστοχες μεταβιβάσεις κυρίως στον τελικό του Παγκοσμίου Κυπέλλου με την Ιαπωνία το 2015. Επιπλέον, ο ρόλος της HoroSolo ήταν καθοριστικός για μια ακόμη φορά. Πρόκειται για μια παίκτρια με εξαιρετικές ατομικές ικανότητες, η οποία είχε ενεργητική συμπεριφορά καθοδηγώντας την άμυνα αλλά και συμμετέχοντας σ' αυτή. Άλλες παίκτριες που ξεχώριζαν: Lloyd Carli, Rapinoe Megan, Johnston Julie, Klingenberg Megan (FIFA, 2015). Από την άλλη πλευρά, το δυνατό σημείο της Ιαπωνίας φαίνεται να ήταν το κεντρικό τρίτο του γηπέδου. Η άμεση πίεση, το συνδυαστικό παιχνίδι με διάφορες μεταβιβάσεις και μια γενικότερη ποικιλία τόσο σε ατομικές όσο και ομαδικές ενέργειες. Η αμυντική συμπεριφορά ήταν εξίσου καλή με χαρακτηριστικό στοιχείο την εκμετάλλευση των ακραίων αμυντικών σε φάση επίθεσης. Οι μεταβιβάσεις ήταν ιδιαίτερα επιτυχημένες στο επιθετικό τρίτο του γηπέδου. Οι παίκτριες που ξεχώριζαν: Sakaguchi Mizuho, Miyamaaya, Utsugi Rumi, Ogimi Yuki, Ariyoshi Saori (FIFA, 2015).

8^ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών (2019)

Το 8^ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου Γυναικών που έλαβε χώρα στην Γαλλία, το 2019 αποτέλεσε μια αξιοθαύμαστη βιτρίνα του αθλήματος. Η διοργάνωση χαρακτηρίστηκε ως η κορυφή του παγόβουνου, με πάνω από ένα δισεκατομμύριο θεατές να παρακολουθούν την ανάπτυξη του ενώ συγχρόνως η τεχνολογία συντέλεσε καθοριστικό παράγοντα σ' αυτή με την χρήση Video Assist Referee (VAR) και άλλων συστημάτων. Αν μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε την διοργάνωση της Γαλλίας με δύο λέξεις αυτές θα ήταν η εξέλιξη και η πρόοδος (FIFA, 2019). Οι ομάδες που συμμετείχαν στην διοργάνωση ήταν οι εξής 24: Αγγλία, Αμερική, Αργεντινή, Αυστραλία, Βραζιλία, Γαλλία, Γερμανία, Νότια Κορέα, Ιαπωνία,

Ισπανία, Ιταλία, Καμερούν, Καναδάς, Κίνα, Νέα Ζηλανδία, Νιγηρία, Νορβηγία, Νότια Αφρική, Ολλανδία, Σκωτία, Σουηδία, Ταϊλάνδη Τζαμάικα και Χιλή. Η Αμερική και η Ολλανδία έφτασαν στον τελικό του 2019 όπου η ομάδα της Αμερικής κατάφερε να αναδειχθεί για ακόμη μια φορά πρωταθλήτρια κερδίζοντας με 2-0.

ΚΟΙΝΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΟΜΑΔΩΝ ΠΟΥ ΕΦΘΑΝΑΝ ΣΤΟΝ ΤΕΛΙΚΟ

Οι νικήτριες ομάδες σε τελικούς Παγκοσμίων Κυπέλλων γυναικών με χρονολογική σειρά ήταν: 1991 ΗΠΑ, 1995 Νορβηγία, 1999 ΗΠΑ, 2003 Γερμανία, 2007 Γερμανία, 2011 Ιαπωνία, 2015 ΗΠΑ, 2019 ΗΠΑ. Η ομάδα των Η.Π.Α. αναδείχθηκε παγκόσμια πρωταθλήτρια σε διοργανώσεις Παγκοσμίου Κυπέλλου 4 φορές, ακολουθεί η Γερμανία με 3 φορές και η Ιαπωνία με την Νορβηγία 1 φορά. Από τις τεχνικές αναφορές της FIFA (FIFA, 1991, 1995, 199, 2003, 2007, 2011, 2015, 2019), παρατηρήθηκε ότι στις συγκεκριμένες ομάδες η πλειονότητα των αθλητριών ξεχώριζαν για τις ατομικές τους ικανότητες τόσο στην τεχνική όσο και στην τακτική. Επίσης, υπήρχαν αναφορές και στη φυσική κατάσταση των παικτριών. Η Γερμανία ήταν μια από τις ομάδες που φημιζόταν για τις φυσικές ικανότητες των παικτριών και για τα σωματικά τους χαρακτηριστικά. Στα πρώτα Παγκόσμια Πρωταθλήματα Γυναικών δινόταν έμφαση, δινόταν έμφαση στα ατομικά χαρακτηριστικά των παικτριών. Το γεγονός αυτό άρχισε να αλλάζει σταδιακά με την πάροδο του χρόνου. Το 2007 είναι εμφανέστατη η διαφορά στην αμυντική συμπεριφορά, στην οργάνωση και γενικότερα στην τακτική των ομάδων. Η καλή επιθετική συμπεριφορά ήταν και αυτό ένα από τα κοινά στοιχεία των ομάδων που τερμάτιζαν στον τελικό. Επίσης, η πλειονότητα των ομάδων είχαν ως βασικούς σχηματισμούς το 1-4-4-2 (με παραλλαγές πχ. στο λίμπερο ή στην τοποθέτηση των παικτριών) και το 1-4-3-3.

Συμπέρασμα-Συζήτηση

Τα αποτελέσματα των σχετικών τεχνικών αναφορών της FIFA αλλά και των υπόλοιπων μελετών μας δίνουν γνώσεις που αφορούν την ανάπτυξη του ποδοσφαίρου των γυναικών.

Παρατηρούμε ότι αυξήθηκε η συμμετοχή, η απόδοση και ο ανταγωνισμός στις διοργανώσεις των Παγκοσμίων Κυπέλλων Ποδοσφαίρου Γυναικών. Σύμφωνα με έρευνα της FIFA (2014), υπήρχε 38% αύξηση των γυναικών που συμμετείχαν ενεργά στο ποδόσφαιρο ενώ 4,8 εκ. εγγράφηκαν σε ποδοσφαιρικές ενώσεις. Οι ομάδες που είχαν μεγαλύτερα ποσοστά συμμετοχής ήταν η Ευρώπη, η Βόρεια Αμερική και η Ασία. Επίσης, καταγράφηκαν ομοιότητες σχετικά με την είσοδο των γυναικών στο ποδόσφαιρο, τόσο στον αριθμό των παικτριών αλλά και στον αριθμό των προπονητριών. Ο αριθμός των προπονητριών στις εθνικές ομάδες που συμμετέχουν στα Παγκόσμια πρωταθλήματα αλλάζει σταδιακά. Το 2015 οι γυναίκες προπονήτριες των ομάδων που συμμετείχαν στην διοργάνωση ήταν 8 στον αριθμό και οι υπόλοιποι 16 άνδρες. Όσον αφορά τα τεχνικο-τακτικά χαρακτηριστικά, το πώς εξελίχθηκαν και πόσο επηρέασαν την ανάπτυξη το αποκαλύπτουν τα δεδομένα. Οι σχηματισμοί 1-4-4-2, 1-4-2-3-1 και το 1-4-3-3 ήταν οι πιο δημοφιλείς στο ποδόσφαιρο των γυναικών. Οι ομάδες που έφθαναν στις τελικές αναμετρήσεις είχαν ως βασικό σχηματισμό το 1-4-4-2 και το 1-4-3-3 τις περισσότερες φορές. Οι ικανότητες των παικτριών, η εμπειρία που είχαν αποκτήσει τόσο οι ίδιες όσο και προπονήτριες και προπονητές, επιβεβαιώθηκαν και με την τολμηρή αρχή που έκανε η Marika Domansky Lyfors, η οποία κατά τη διάρκεια του αγώνα άλλαξε τον σχηματισμό της ομάδας. Ακόμη, οι ομάδες με μεγαλύτερες αποδόσεις συνήθιζαν να προτιμούν το χτίσιμο του παιχνιδιού από την άμυνα αλλά και το γρήγορο- άμεσο παιχνίδι, στοιχεία που συντελούν στα ποιοτικά χαρακτηριστικά τους. Το 2015, αυξήθηκε η κατοχή στο αμυντικό τρίτο κατά 1% σε σχέση με το 2011 ενώ ο ρόλος του κεντρικού αμυντικού (Κ.Α.) και του Τ/Φ παρουσίασε αύξηση 10% στις κοντινές μεταβιβάσεις. Η ποικιλία, η μετάβαση (τρανζίσιον) και το παιχνίδι μεταβιβάσεων έχουν κυρίαρχο ρόλο στο ποδόσφαιρο των γυναικών.

Σύμφωνα με μελέτες στο ανδρικό ποδόσφαιρο, οι ομάδες που κέρδισαν είχαν καλύτερη απόδοση σε βασικές μεταβλητές απόδοσης, όπως η κατοχή μπάλας, συνολικά περάσματα- ακριβή περάσματα, ντρίμπλα, κόρνερ, ευκαιρίες για γκολ συγκριτικά με ομάδες που χάνουν. Στο ποδόσφαιρο των γυναικών, υπάρχει περιορισμένη έρευνα γύρω από αυτές τις μεταβλητές.

Η έρευνα ανάλυσης αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια λόγω της αυξανόμενης δημοτικότητας του ποδοσφαίρου των γυναικών (Beare&Stone, 2019).

Το ποδόσφαιρο γυναικών στην Ελλάδα σημειώνει σημαντική πρόοδο στον αγωνιστικό τομέα. Αντίστοιχα βήματα, σε πιο αργό ρυθμό γίνονται και σε ερευνητικό επίπεδο. Αρκετές από τις έρευνες που είναι σχετικές με το ποδόσφαιρο γυναικών στην Ελλάδα μελετούν σωματομετρικά και φυσιολογικά χαρακτηριστικά των παικτριών που συμμετέχουν στα πρωταθλήματα της διοργανώτριας αρχής (ΕΠΟ) (Σεμαλιανού και συν., 2019). Ελάχιστες έρευνες έχουν ασχοληθεί μέχρι στιγμής με ανάλυση τεχνικοτακτικών στοιχείων ομάδων ποδοσφαίρου γυναικών στην Ελλάδα (Konstandinidou et al., 2005)σε αντίθεση με ένα μεγάλο όγκο ερευνών σε χώρες του εξωτερικού.

Είναι αναγκαίο να διεξαχθούν περισσότερες έρευνες σχετικές με το ποδόσφαιρο των γυναικών καθώς η επιστημονική προσέγγιση θα συμβάλει στην ανάπτυξη του, θα βοηθήσει να κατανοήσουμε καλύτερα τη σχέση μεταξύ γυναικών και ποδοσφαίρου. Επίσης, θα μπορούσαμε να μην μείνουμε μόνο στην έρευνα για την γυναίκα ποδοσφαιρίστρια αλλά και για γυναίκες που ασχολούνται με την προπονητική στο ποδόσφαιρο, την διατροφή, την διοίκηση και όχι μόνο. Το ποδόσφαιρο των γυναικών θα συνεχίσει να δίνει αξία στο άθλημα. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αμφισβητείται, να περνάει απαρατήρητο, να αντιμετωπίζεται υποτιμητικά και να παραμελείται. Εξ' άλλου όπως είπε και ο τότε Πρόεδρος της FIFA Joseph Blatter, για το ποδόσφαιρο γυναικών το 1993: «The Future of Footballis Feminine».

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Barreira, J., & DaSilva, C.E. (2016). National teams in Women's Soccer World Cup from 1991 to 2015: participation, performance and competitiveness *Journal of Physical Education and Sport*, 16(3), 795 – 799.

Beare, H., & Stone, J. A. (2019). Analysis of attacking corner kick strategies in the FA women's super league 2017/2018. *International Journal of Performance Analysis in Sport*, 19(6), 893–903. <https://doi.org/10.1080/24748668.2019.1677329>

Clarke G. (2019). *Soccer Women*. MVPublications. ΑΘΗΝΑ.

Fédération Internationale de Football Association Women's. Football Survey 2014. (2014). Switzerland: Zurich.

Fernandez-Navarro, J., Fradua, L., Zubillaga, A., Ford, P. R., & McRobert, A. P. (2016). Attacking and defensive styles of play in soccer: Analysis of Spanish and English elite teams. *Journal of Sports Sciences*, 34(24), 2195–2204. <https://doi.org/10.1080/02640414.2016.1169309>.

FIFA (1991). Women's World Cup China 1991: Technical report <https://resources.fifa.com/image/upload/china-1991-part-500824.pdf?cloudid=igmaj4jv8erfljbs47z>

FIFA (1995). Women's World Cup Sweden 1995: Technical report <https://resources.fifa.com/image/upload/sweden-1995-part-500817.pdf?cloudid=k8tckmrzgvizypwyyvfvf>

FIFA (1999). Women's World Cup USA 1999: Technical report <https://resources.fifa.com/image/upload/usa-1999-part-500812.pdf?cloudid=bjocwsmmvhteolchhekb>

FIFA (2003). Women's World Cup USA 2003: Technical report <https://resources.fifa.com/image/upload/usa-2003-500802.pdf?cloudid=zb4xdbbsb9igeycudpmo>

FIFA (2007). Women's World Cup China 2007: Technical report <https://resources.fifa.com/image/upload/fifa-women-s-world-cup-china-2007-technical-report-and-statistics.pdf?cloudid=lhncayao9t42tt0qnqqi>

FIFA (2011). Women's World Cup Germany 2011: Technical report <https://resources.fifa.com/image/upload/germany-2011-1508769.pdf?cloudid=pcahcegynzqmqcyv4mdu>

FIFA (2015). Women's World Cup Canada 2015: Technical report <https://resources.fifa.com/image/upload/fifa-women-s-world-cup-canada-2015-technical-report-and-statistics-26708-2670891.pdf?cloudid=jaeq2lvmczqjofxcj3u>

FIFA (2019). Women's World Cup France 2019: Technical report. <https://resources.fifa.com/image/upload/fifa-technical-study-group-fifa-women-s-worldcup-france-2019tm-technical-report.pdf?cloudid=lnpeuvaoc1v5tih9rf7p>

Konstandinidou X.&Tsigilis N. (2005). Offensive playing profiles of football teams from the 1999 Women's World Cup Finals. *International Journal of Performance Analysis in Sports*, 5 (1), 61-71.

Kubayi A. &Larkin P. (2020): Technical performance of soccer teams according to match outcome at the 2019 FIFA Women's World Cup. *International Journal of Performance Analysis in Sport*, 20 (5), 908-916. <https://doi.org/10.1080/24748668.2020.1809320>.

Lago-Penas, C., Lago-Ballesteros, J., & Rey, E. (2011). Differences in performance indicators between winning and losing teams in the UEFA Champions League. *Journal of Human Kinetics*, 27(1), 135-146. <https://doi.org/10.2478/v10078-011-0011-3>.

Liu, H., Gomez, M.-A., Lago-Penas, C., &Sampaio, J. (2015). Match statistics related to winning in the group stage of 2014 Brazil FIFA World Cup. *Journal of Sports Sciences*, 33(12), 1205-1213. <https://doi.org/10.1080/02640414.2015.1022578>.

Σεμαλτιανού, Ε., Φραγκιαδάκη, Α., Γαβρηλίδου, Ε. (2019). Σύγκριση μέγιστης πρόσληψης οξυγόνου (VO₂max) σε γυναίκες παίκτριες ποδοσφαίρου. Διαφορές ανάμεσα σε παίκτριες διαφορετικών θέσεων. 3^ο Διεθνές Συνέδριο Αθλητικών Επιστημών, 1-3 Μαρτίου 2019,σελ. 40-41.Θεσσαλονίκη ΤΕΦΑΑ ΑΠΘ.

Tenga, A., Holme, I., Ronglan, L. T., & Bahr, R. (2010). Effect of playing tactics on achieving score-box possessions in a random series of team possessions from Norwegian professional soccer matches. *Journal of Sports Sciences*, 28(3), 245-255. <https://doi.org/10.1080/02640410903502766>.

Williams J. & Hess R. (2015). Women, Football and History: International Perspectives. *The International Journal of the History of Sport*, 32:18, 2115-2122. <https://doi.org/10.1080/09523367.2015.1172877>

Williams J. (2003). The fastest growing sport? Women's football in England. *Soccer & Society*, 4, 2-3, 112-127. <https://doi.org/10.1080/14660970512331390865>.